

МАЛИЙ

Частина перша*

І сказав Господь Бог у серці Своїм: «Не буду більше проклинати землю за людину, тому що помисл серця людського – зло від юності його».

Біблія, книга «Быттия», гол. 8 ст. 21

Не знаю чому, але я вирішив розповісти про це людям, мене можуть порахувати за божевільного, але я знаю, що це є.

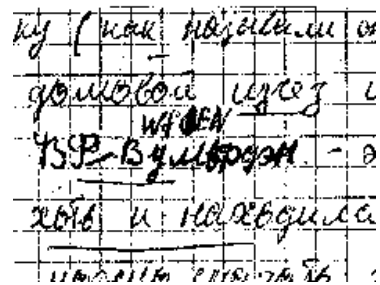
З дитинства я почав помічати за собою здібності, яких немає в інших (спілкування із потойбічним світом), прихід домового вночі, пересування предметів у моїй квартирі, коли я залишався один.

У своєму розвитку я йшов вище (набагато вище) інших хлопців – був загальним улюбленцем за це. Очі мої були, як фотоапарат, все те, що відбувалося, я знімав, як на плівку, в мені було стільки енергії, що я часом навіть не в силах був її виплеснути. У період з трьох до 13 років жив просто, ні до чого не докладаючи особливих зусиль. Все йшло само собою. Якісь вчення були для мене грою, спорт - яким би він не був важким, я ніколи не втомлювався, перевершував нормативи хлопців набагато старше за віком. Все йшло добре, поки я не почав токсикоманити.

Восени 1997 року я спробував вперше. Перші три вживання я спробував у лісі, а четвертий вирішив удома. Вперше (в огорожі будинку) до мене з'явився домовик (відразу зауважу, до певного часу він мені не представлявся). Він був не один, якісь люди були далеко, але про них пізніше. Домовик, діючи під керівництвом тих людей, всіляко знайомив мене із потойбічним світом, показав його первісні здібності, його красу та відмінність від сьогодення. Вони разом показали мені стільки незвичайного, красивого - чого хотілося пізнати, навіть закохали мене в дівчину, що була поруч із ними. Так я був залучений, ще сам, не знаючи у що. Я почав приходити до них.

Знову і знову хотілося чогось нового: дізнатися і зрозуміти, помилуватися ту дівчину (як називали вони її: Вой-Рок). Потім домовик зник, і йому на зміну прийшов ВФ Вульфден – це був один із тих людей, хоч і знаходився від них трохи далеко, можна сказати, це був їхній спонсор та друг.

З нього і почалася моя підготовка на перший чин. Надалі до нього приєдналися й інші. Вчили мене всьому, що повинна вміти людина, можна сказати, змушували стежити за собою і одночасно навчили читати думки, щось створювати (але там, у невидимому світі), вчили, як діяти в екстремальних ситуаціях, загалом робили мене як себе.

ну (так називали)
домового через
ВФ Вульфден - а
хоч і знаходився
від них трохи далеко

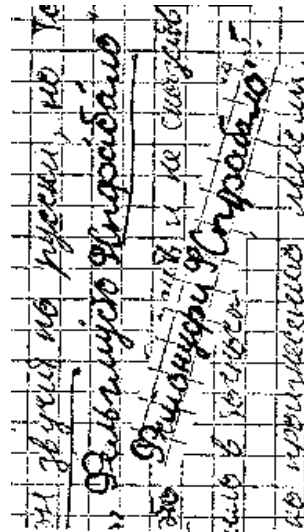
На цьому ж ступені навчання я навчився бути тверезим, коли токсикоманити. Звичайно, було ще багато всього, навіть і не згадати, а ось ще навчили стримувати свої думки.

Пояснюю, як кожен із вас пив спиртне і знає, як вилітають різні думки з голови, а вони навчили мене, як цього уникнути. І ось я пройшов перший щабель і отримав перший чин, не знаю, як він звучить російською мовою, але там він звучить так «Фельгмусто Фспфабало» і то на листі це не зобразиш, і не сказати словами, щоб було точно правильно – це підвладне лише виголошенню думки.

* Увага! Працівникам проблеми алкоголізму, куріння, наркоманії-дн№44 загальний всім, /питання наприкінці 3-ї частини/. Завдання: Під час читання записуйте свої думки. По токсикоманії, анкета – стор.41, щоденник – стор.42, частина 1.

** Історія не вигадана, оригінал знаходиться у автора.

Після цього пішов другий ступінь для кращої підготовки та отримання, здавалося тоді, кращого чину, але щоб отримати його доводилося попрацювати, ну і звичайно, помучитися. «Файонуфі Фспфабало» так називається цей чин – російською мовою, православною він називається Легіон Чорної Змії. Але справа в тому, що православні люди відносять «Файонуфі Фспфабало» до Легіону Чорної Змії – це не так, саме «Файонуфі Фспфабало», ну і звичайно, Люцифер створюють їх так, як колись Бог створив ангела, якого назвав Денніцею.

Під час навчання на вищий чин я знайомлюся з тими людьми, які були остеронь, і які володіли цим чином. Вони запрошують мене підісти до них, і видаються мені, звичайно, справжніх їхніх імен я не знаю досі, але імена, якими вони мені представилися, я назву: ГРАМИЛА – чудовий гітарист, любитель спорту (хокей, кулачний бій, суміш легкої та важкої атлетики), та й саме «поганяло» говорить за себе – загалом чудовий хлопець, вольовий боєць.

Любить багато поспати.

ДАЛМАТИНЕЦЬ – фахівець зі стрільби, любить тварин, особливо собак, постійно у русі.

РАНЦ - любить поговорити, чогось завантажити (словами), та й так любить викурити люльку і взагалі попускати димок, дуже хитрий.

ТРАВЕНЬ - торговець анаші, помічник РАНЦУ. Словесно завантажити, професіонал у всьому.

ЕГУЛІО - любитель незвичайно відпочити.

ЛЕОНАРДО – майстерно орудує мечем, спокійний, намагається не виділятися з інших.

ОЛЕКСАНДРА – допоможе у скрутну хвилину, але може й обдурити, так що з'являється велика ненависть до неї, яка залишається назавжди.

У кожного є «поганяло», і вони назвали мене МАЛИЙ, т.к. я наймолодший і підходить на прізвище і далеко від їхніх чорних справ.

Кожен з них має «поганяло», і вони назвали мене МАЛИЙ.

Розповім про них загалом. По-перше, їх сім без мене, як гріхів. По-друге, кожен із них вихованець сатани, кожен з них пройшов ЖИВИМ підготовку, як і я, бо не витримав тяготи оточуючих, не отримав розуміння ні від кого і наклав на себе руки. Когось убили, адже деякі з них жили ще тоді, коли не було ще наших бабусь та прабабусь. А хтось загинув випадково. Зараз ви читаєте, і, можливо, смієтеся, і ще сильніше вважаєте мене хворим, ну та гаразд. Мені просто хочеться все це комусь розповісти, щоб мене зрозуміли, а то я вже на межі. Кожен із «Файонуфі Фспфабало» вміє все, що вміє сатана – можна назвати їх Суперменами, ну вже ні як не бісами, як думаєте ви. За те, як ви до них ставитеся, отримуєте подвійно, вони можуть стерпіти раз, два, але на третій вам не пощастить. Щоб мати контакти з ними, необхідно кожного вивчити, а тим, хто навіть не знає їх, буде дуже важко. Ви подумаєте, адже я Божа людина, я просто наступлю на них, та й взагалі я потраплю до Раю. Після того, як ви прочитаєте це, ви все одно захочете пізнати, відчути хоч трохи, що було зі мною, і я вважаю, тільки диво може врятувати вас, я не кажу про тебе Санич. Тому що ви допомогли їм, як і мені, позбавитися наркотиків і психологічно налаштували, зацікавили. Я не сказав, але ж кожен із них наркоман. Але, загалом, зайве слово може і вас змусити помучитися. Я вже сказав, що кожен певною мірою вміє діяти, як сатана, ну звичайно, кожен з них може бути правою рукою Бога, стояти поруч з ним, але Отче не може дати їм ту свободу, яка потрібна їм, так вони виховані.

І ще кожен із них заздалегідь був запланований Богом, але вони просто впали в Його очі, як я падаю в Його очі зараз. Так само на цьому шаблі мене знайомлять із 24 заповідями, я не буду їх перераховувати, та вони в принципі прості. Тут же я починаю вивчати людину, її дії, міміку обличчя, з чого вона складається, у школі з'являється

великий інтерес до біології, покращую здатність читати думки. Тут Май задає мені питання про віру в Бога. «Так, – відповідаю я, – я вірю в Бога». « Малий вірить у Бога » – сказав Ранц, і всі замовкли, адже тоді я ще не знав ні про сатану, ні про Бога – вважав, що жодного стосунку вони до них не мають. І ось я домагаюся підвищення. Після підвищення я боявся таких самих, як я, і став токсикоманом, хоч і у своєму дворі, але на відстані від них. Тут до мене прийшов сатана в тому вигляді, в якому я його представляв, він здався, та й з чуток, мені таким страшним. Я був наляканий, створив рушницю і вистрілив у нього, але що йому моя рушниця, він лише посміявся. Тоді я подумав, коли сатана прийшов до мене, чому б мені не покликати Бога, нашого Ісуса Христа, і прийшов до мене Ісус Христос і відвів від мене сатану – це було двічі.

Тоді я подумав, коли сатана прийшов до мене, чому б мені не покликати Бога, нашого Ісуса Христа.

Зрозумівши, що це продовжуватиметься, Ісус Христос починає навчати мене свого, я знайомлюся з постами, з Його буттям та багато іншого.

Але, настільки виявився розумний сатана, що він скинув із себе весь бруд, який накопичився в нього за тисячоліття, і підійшов до мене у вигляді молодого ангела, настільки красивого, що ні в казці сказати, ні пером описати. Він сказав мені, що він такий є чи був насправді. Він відразу вп'явся мені в душу, як друг (найкращий друг, про якого я навіть не мав уявлення).

Одночасно з ним постійно почав з'являтися Бог (Всевишній), і продовжував з'являтися Сам. Вони втріох навчали мене зараз усьому, що вміють самі. Щоб потім я підвівся, або на один бік, або на інший. Але як казав Батько, що хоче поставити мене поруч із собою. І стояв я, вже чогось навчившись, поруч із ним. Але ж був ще й Люцифер, який вклав у мене дуже багато навчань і здібностей, і який не хотів, щоб я пішов до Отця. Він посилено почав наді мною працювати, щоб я уявив себе, що я вище Бога, що я є Бог, і це сталося. Всевишній відвернувся від мене. Але куди мені подітися. Батько Бог і Син Його вклали в мене багато всього, і Денниця зі своїми наближеними також. І тут я довго думав і мучився: Куди мені йти? Звичайно, полювання до Раю, але незручно через це буде перед Денницею та його наближеним, адже вони стали мені своїми. Звичайно, я люблю і Отця (Бога) – впевнений він більший Батько мені, ніж будь-кому з вас. Син Його, Ісус Христос – став мені братом (впевненим великим братом, ніж усім вам).

Ви можете зі мною не погодитися і сказати, адже ми їх любимо, як і ти. Нехай, звичайно, не в образі буде сказано православним людям, але мені здається, що віра в Ісуса Христа зникає, багато людей просто наплювали на його закон, і приходять до церкви, лише постояти для виду, а в душі порожнеча – ну, звісно, якщо вони приходять взагалі. У церквах повно антихристів, з'явилися якісь білі ченці, буддисти, примітивні чоловічки вважають: «Навіщо мені Бог, навіщо мені віра в нього, адже я сам Він». Звісно, боляче бачити все це.

А про Отця (Всевишнього) – можна сказати взагалі забули. Хтось каже: «О! Ісус Христос, адже він Бог повірю йому і помолюся я йому, а не Творцеві», - та й більшість не вірить, що він Творець, а деякі хоч і знають, що він створив світ, але не знають який. Просто прикро до сліз, що ця віра пішла, віра, коли вірили і слухалися Бога всіма своїми почуттями. І Ісус Христос говорив, хто шануватиме закон Отця мого, той отримає подяку за свою віру і місце поруч зі Мною. Це ж саме можу сказати і я, позбавившись гріхів, я починаю помічати, що життя моє стає яскравішим і світлішим. Приємні звістки йдуть з усіх боків, і просто хочеться жити. Ну а якщо ж ти знову нагромадив гріхів, Батько простить, раз, два, три, але з кожним накопиченням ти падатимеш в очах Його, ну, а щоб потім виправитися, потрібно зробити кілька добрих справ, і самому не грішити при цьому, щоб він звернув на тебе увагу і справді повірив тобі. Тому, хто це прочитає, я хотів би сказати, щоб молитва Отче Наш була у всіх у голові і читалася не просто так, а так, ніби вона йде ззовні тебе з повною щирістю і вірою.

І ось після вагань і думок, куди мені приєднатися, я залишаюся між ними і займаю свою позицію. Але в цій середині я все одно був ближче до Денниці. Я ставився до нього з любов'ю сина, брата, учня та повагою друга. Ми настільки вивчили один одного, що часом здавалося ми одне ціле, якби не любов до Бога. Звичайно, ви мені не повірите, вважаєте мене наївним, але Зло Люцифера, сатани – переходить у добро, у Денницю. Як сказав Сам Він: «Цей період змінив мене» (період спілкування мене з ним).

Як сказав Сам Він: «Цей період змінив мене набагато».
(Період спілкування мене з ним).

І ось я постійно вже знову спілкуюся з ним та помічником його, про який я вже говорив, це WF Вульфден або WOLW і знову ж таки поганяло. Вони мене навчили всьому, що вміють самі.

Я їм, звичайно, дуже вдячний за це, але Отець відвернувся від мене і тому я знову тут у клубі, щоб добитися Його прощення. А зараз хотілося б перенестися в далеке минуле і трохи поміркувати. Ми знаємо, що Бог створив ангела і дарував йому ім'я Денниця, і ми знаємо, що Денниця надалі уявляв себе і пішов від Бога. Ну, з чого почнемо - всі лякають сатаною, кричать, кричать, - адже він такий злий, та це зовсім не так, скажу я вам усім, і зможу довести це. Ви ніколи не замислювалися, - можливо, те, що його ніхто не любить, зробив Батько, ангела, який намагався щосили, щоб догодити своєму Творцю, який схоплював все на льоту (навчаючись). І він м'яко давав зрозуміти, що він вартий чогось більшого.

Притча (буль)

Це було давно ..., лицарі тоді билися на мечях і тим самим спокушали дівчат своїм умінням. У цей час жив один Король, і одного разу сказав він своєму наближеному: «Піди та принеси мені щось». І пішов він і приніс Королеві щось. Спробував. Король сказав: «Чому б і нам не піти і принести те саме». І ось саме тоді Денниця подумав, щоб уявити себе, вважаючи: «Чому я маю відкривати, шукати, а вони (інші ангели і Бог) просто будуть приходити і брати». Ще було безліч таких і подібних випадків, перш ніж Денниці став сатаною, Люцифером і т.д. Можливо, і не було б усього цього зла, якби за своє старання він отримував більше, ніж ти молодець Денниці. Я вже казав, що сатана став сатаною, бо так захотів Батько. Він робить людям погано через те, що Бог і самі роблять йому погано. Уявіть себе на його місці, вас ніхто не поважає, ніхто не любить, зневажають вас і просто часом не помічають. Так, скажу я, він уявив про себе, вони не поділили владу, просто тому, що вони дуже різні. Якщо Господь щось створив і потім просто дивиться за цим, то Денниця вчинив би інакше, він би пішов у всесвіт і почав би щось відкривати, створювати, не засиджуючись на одному місці. На даний момент я, напевно, як ніхто інший, знайомий з Богом та його Денницею, маючи на увазі їхню звичку, характер, психологію. Майже повністю розібравшись у житті двох Господів, я хочу сказати, що всі ми навчаємось на помилках, і що помилки потрібно виправляти. Можливо, той, хто прочитав це, мені не повірить, але я це довів. По-перше, самому собі та близьким, що я бачив і чув там, потім прочитував у книгах чи чув від служителів церкви. Те, що мені пророкували там, справджувалося. І ще мені передбачили мою смерть, вона буде від другої половини 2000 року і до кінця 2001. Уникнути її буде практично неможливо, це буде забуття радості, але якщо я вчасно схаменуся, цього не станеться. Але просто я хочу померти, тому що я втомився.

Але просто я хочу померти, тому що я втомився.

Втомився приносити людям біль, втомився мучитися сам, втомився дивитися, як інші люди в'яжуть у смертельних гріхах, адже вони вже не схожі на людей, вони зомбі, творять самі не знаючи, що гублять себе. І все одно боюся деградувати, настільки я влип у сіті лукавого. Він мене попереджав, ще тільки-но почав до мене з'являтися, що ти кинеш, якщо відмовишся від цього зараз, а якщо ні, то займатимешся цим до кінця своїх днів. Я йому не повірив і лише посміявся з нього, і за це поплатився. Але може бути зараз, коли він змінився, і змінився я, ми допоможемо один одному.

Також там мені сказали і про кінець світу. Поштовх буде в період моєї смерті, а може, це він і є, а в 2001 почнеться він сам. Міста пов'язують і проваляться у гріхах, люди просто перестріляють один одного, воюватимуть – масове знищення – або щось інше, про що я промовчу. Можливо, це буде з таблицею Менделєєва. Звичайно, можливо, це і міраж або я помиляюся в термінах, але це все одно станеться. Згадаймо Нострадамуса, він попереджав про кінець світу ще в 1998 р., так і є, почали падати літаки, війни не припинялися з того часу, але він передбачив ще третього диктатора, може з нього все і почнеться.

Звичайно, можна написати 20-30 зошит, якщо розповідати докладно про мене, про Бога і Сина Його, про Денниці (сатан і Люцифер) і його наближених. Адже токсикоманив я два роки і за кожним заходом отримував стільки інформації, скільки в нашому світі не отримував і за тиждень - так просто не викладеш на аркуш паперу.

Ну і в кінці хотів би сказати, життя дане нам як випробування, поряд з Богом стануть лише найчистіші по-справжньому, а не просто так, я вірю і все. Вірити треба в Бога і

хвалитися цим. Наприклад, одна людина вкрала в одного суспільства щось необхідне їм, а настоятель цього товариства оголошує всім: «Я молюся за нього», - і оголошує всім, наче він пошкодував про це. Так я хочу сказати, не треба оголошувати це, а продовжувати щиро з любов'ю молитися за нього, адже він теж вкрав не просто так, отже, на це були причини, спокуси чи хвороба, зрештою.

Так людина захотіла показати, що вона віруюча, та й без цього всі знали, що вона є. Звичайно, можливо, я просто чіпляюся, але мені надто вже не сподобалося це. І так, простить мене, Господи, адже не суди, і не будеш судимий.

Привіт Макс! Спочатку ти пишеш про пересування предметів.

1. Як це відбувалося? Про що ти думав у цей момент?
2. Дівчина: Як це зрозуміти – вони тебе закохали?
3. Думки: Як вони тебе навчили їх стримувати?
4. Знайомство: Чи це «люди» живі чи вони вже в «тому» світі?
5. Вони були наркоманами?
6. Як вони були заплановані Богом?
Ти казав, що сатана тобі сказав, що його Бог спеціально зробив таким гордим. Але це не так, Бог створив усіх Ангелів вільними та рівними, і дав їм свободу.
7. Як ти створив рушницю?
8. Христос. Так це твій брат і Він хоче, щоб ти прийшов до Нього. Я вірю всьому, що ти тут пишеш.
9. Чому тебе навчав Христос?
10. Як ти відрізняв Христа від Бога? Ти пишеш, що сатана став сатаною, бо так захотів Батько. Але будь-який злочинець так може сказати, я вбив, бо так захотів Батько. Твої думки? Чекаю на твої відповіді. Санич.

Коментар:

Подальше листування з Максимом передруковане слово в слово. Це можна перевірити за щоденниками. Можна подумати, що мені треба було більше відповісти Макс, та треба було, але це реальне листування, яке веде інструктор із наркоманом, і я тоді перевіряв щоденники у 10-15 наркоманів, тож бракувало часу. Моє завдання полягало в тому, щоб Макс виписав те, що він бачив і переживав у тому світі. Той світ реально існує, а ось які його закони, нам належить дізнатися.

Привіт Санич! Скажу тобі спочатку про пересування предметів у моїй квартирі. Я тоді був ще у 6-7-річному віці, жили ми у багатоквартирному будинку, батьки будували будинок самобудом. Якось, мама мені каже (вранці): «Іди закрийся, ми поїхали будувати будинок». Але мені так не хотілося вставати, що я залишився в ліжку. Чую, мотоцикл завівся, і вони поїхали, пройшло кілька хвилин, і замок на дверях обернувся і зачинився сам собою. Питав потім у мами, може, тато поїхав, а ти залишилася і все ж таки зачинила двері, але вона відповіла, що ні. Ще, якось смажив яєчню і, йдучи з кімнати за сковорідкою (я завжди їм біля телевізора в кімнаті), я точно помітив, що табуретка стояла в кутку (подумав ще – зараз принесу сковорідку і поставлю її до крісла). Приніс сковорідку з кухні та завмер, – табуретка стояла біля крісла, куди я хотів її поставити. Потім постійний гуркіт посуду на кухні. А в новому будинку вже чула бавовна холодильника, сказав про це батькам, вони знову на мене накинулися, та в тебе «галюни», та й то й т.д. і т.п. Але через якийсь час тато каже, що він чув цей звук. Санич, хотів би тобі сказати, що мені здається, що батьки знають про мої здібності, але коли я починаю про це говорити, вони починають: «Знову ти за своє, ти набрид ». Іноді – що мене в психлікарню треба везти. Вони, просто так сказати, шаленіють. І неодноразово я приходив додому, питаючи в них про батька тата, адже той допив до «галюнів» і теж щось говорив про сатану. Вони взагалі бояться говорити про минуле, особливо про татових батьків. А там мені сказав Денниця, що існує якась таємниця мого народження, що процес мого створення – це великий ланцюжок, який мені не можна знати. Хоч це і смішно (я й сам у це не особливо вірю), але я чув якось підсвідомо і там у невидимому світі, що якщо ангел у плоті дізнається про «процедуру» свого створення, то він гине. Мамі я поставив питання про цю таємницю - вона спочатку трохи розгубилася і батько теж, але потім, почали було виправдовуватися і видно було по них, що вони брешуть, хоч і розповіли мені історію про стрічку, якою обв'язують новонароджених, ніби моя бабуся по батьку мала принести

блакитну стрічку, щоб обв'язати мене, але затрималася, а мене обв'язали бинтом і винесли з пологового будинку. Ну, а перед цією розмовою Люцифер мені щось говорив про цю стрічку – ніби вона від нього, і щось говорив про пологовий будинок та про бабусю. Загалом, настільки все заплутано, що я маю намір зараз після Єкатеринбурга їхати до бабусі і випитати в неї все, що вона знає про мене та потойбіччя. Але я боюся, що мої батьки могли її попередити, адже наша розмова з ними була перед самим від'їздом сюди. Люцифер давно казав мені: «З'їзд до бабусі і все дізнаєшся».

Далі Санич, ти питаєш, як це вони тебе закохали у дівчину. Так, звичайно, я закохався сам, можливо вони й не хотіли цього, тому що надалі я дізнаюся, що це дівчина Ефвєдена, і потім у нас з ним зав'язується боротьба за неї (це теж частина підготовки). Ні я, ні він не хотіли поступатися і тому ми просто вбили її. І зараз упродовж часу ми іноді пожвавлюємо її, щоб побачитися. (Я не пам'ятаю, писав чи ні, але ж у тому світі можливо все).

Щодо стримування думок – це довгий курс, так багато всього, це може залежати від твого характеру, як ти думаєш, як оцінюєш себе. Там багато наведено різних прикладів. Ось, наприклад, одне із них, т.к. я дуже низько ставив себе. Вони просто раз наклали на мене думку "мамачин підор" - вибач за матюг Санич, і нехай простить мене Господь. І надалі під "мішком" так само, як під алкоголем відбувається, що думки розходяться в різні боки, навіть під алкоголем не так помічаєш, як вони пливуть, а ось під "мішком" я чую їх, чую, як розмова живих людей, тут же є поруч зі мною окрім "Файонуфі Фспфабало" ще кілька душ і, уявіть, ця думка вискакує з мене сама собою і як мені, намагаєшся, щоб цього не було. Це лише приклад, але там, як і у Божих ангелів, існують свої обряди, за розголошення деяких я просто можу бути покараний. Адже той, хто навчиться цим таїнствам, отримає третій чин після сатани і просто той, хто дізнається про ці обряди, буде постійно сильно спокушений і може потрапити так само, як і я, у постійні муки, а це дуже важко.

Знайомство.

Та ці душі перебувають у тому світі, вони виховані за життя, як і я. Потім після смерті вони здобувають волю, адже деяких з них Бог намагається врятувати, і дає їм можливість покаятися і після смерті. Але вони не йдуть до нього, тому що Отче не може дати їм ту свободу, яку може дати сатана. Санич ти питаєш, вони були наркомани? На рахунок цього можу сказати лише одне, поки не було наркоти, він готував їх у п'яному вигляді, а потім з'явилися отрути, які можна вдихати і працювати. І скажу одне, зараз кожен із них наркоман. І як зараз чую це їхнє слово перед вмазуванням – приступимо.

І скажу одне, зараз кожен із них наркоман.
--

А точно відповісти це питання я не можу, т.к. вони практично приховують своє минуле. Кожен із них був запланований Богом (таїнство народження) для того, щоб справді готовий до всього ангел стояв поруч із ним, і він, можна сказати, наказав сатані підготувати їх до цього. Але настільки він ставився до них добре, настільки вони полюбили його, що залишилися поряд із ним (з сатаною). Майже те саме сталося зі мною, і тепер я всіма шляхами намагаюся піднятися в очах Отця.

Я вже казав, що у цьому світі можливо все, і я говорив про WFLENA – це спонсор усіх, хто має до нього відношення – це найбагатший у тому світі, так би мовити, дух. І створення речей – це одна з обрядів. Вчишся створювати тоді, коли вчишся на чин. "Файонуфі Фспфабало" і надалі просто бажає, щоб та чи інша річ з'явилася або в руці, або одягнений на тобі одяг, і взагалі при одному бажанні будь-яка річ може з'явитися будь-де. Коли був ще недосвідчений – багато творив – це все залишалося на моїй руці, і надалі почав помічати, що вона в мене починає боліти. Вчення Ісуса Христа були різними, щось він розповідав про пости, як треба правильно постити, як постив Він, підводив мене до заучування молитов, а потім повністю пояснював їхній зміст, розповідав про своє буття, але лише те, що написано в книгах, звичайно, багато особистого розповів про себе, через нього я вперше дізнався, що таке обрізання. Він рятував мене від сатани, коли я був не досвідчений, та й ще малий, та й коли сам сатана ще не думав змінюватися, завжди сповідає мене і ще багато всього, що не сказати словами, а треба бачити. Ще через нього вперше пізнав, що не вимовляти Його ім'я марно і т.д. Санич, ти подумав, можливо, він вчить мене зцілювати, та може бути якоюсь мірою, але ж Сам Батько і Денниця навчили мене цьому, але для цього треба бути

чистим, повністю чистим. Звичайно, там для мене нічого не варто вилікувати хворого, зняти у нього забиті місця, біль. Але навіщо мені поки той світ, адже я живу в цьому.

Але навіщо мені поки той світ, адже я живу в цьому.

Як відрізняв Отця від Сина. А мабуть, Отця відрізняв би будь-хто, на моєму місці – адже він великий і могутній, та навіть за рисами характеру. Хочу зауважити, що настільки відданий Ісус Христос Батькові, що якщо Батько не дає сатані оволодіти мною повністю, і стоїть поруч і вчить мене чогось, то Син навіть не втручається в це і поводить, як личить слухняному Сину. Втім, ось ти Санич, зміг би відрізнити Брата від Батька - думаю що так, ну так само й у мене.

Так Денниця б не став сатаною, якби за свої вчинки отримав більшого. Але і у Бога, і у сатани виявилось достатньо гордості до себе. Батько вирішив покарати ангела за те, що він уявив себе і зробив так, що його перестали поважати і почали зневажати. Але ж з точки зору Денниці він мав рацію. Він зачекав, але це тривало, і тому він пішов проти Бога, доводячи йому, що і він не помиляється, і я з ним згоден. І можете судити зараз по навколишніх людей, що практично ніщо. Адже майже кожна людина опущена в очах Бога.

Доброго дня, Максе! Дивись, ти подумав, і замок зачинився! Табуретка теж переїхала, бо ти теж цього захотів. Але до чого тут сатана? У тебе просто добрі здібності. Розвивай їх у тому, щоб приносити людям добро.

1. Твої Думки?

Загрози.

Той світ мучить тебе. Але ж Смерті немає. Ти так і скажи сатані та бісам: «Я не боюся смерті!» Ніколи не бійся, що вони тобі кажуть. Вони не можуть нічого з тобою зробити, тільки наслати на тебе думки.

2. Що ти думаєш з цього приводу? Ти пишеш, що після смерті Батько дає можливість покаятися, але вони хочуть ту свободу, яку їм дає сатана.

3. Отже, вони не хочуть йти до Отця. Значить, вони самі обирають дорогу до сатани. Як ти думаєш? Ти пишеш, що кожен із ангелів запланований Богом. Але це не означає, що Він запланував його поганим.

4. Незрозуміло, що Бог наказав сатані? Чому його полюбили (Сатану) ті ангели, що пішли за ним?

Розмова із помислами. Зараз тобі не треба розмовляти з бісами. Відразу переривай розмову з ними. Найкраще це робити молитвою.

5. Якою молитвою ти вважаєш за краще це робити?

6. Чому ти думаєш, що сатана може змінитись? Ти думаєш, він може змінитися на краще?

7. А ти не думаєш, що він тебе дурить?

8. Чи ти думаєш, що допоможеш сатані покаятися?

9. Чи знаєш ти про те, що в останній книзі Біблії є одкровення, сказано про те, що сатана не покається? Максим, починай працювати за програмою, краще продовжувати щоденники. Якщо написав 5, то пиши шостий.

Як зрозумів? Успіхів. Санич.

Привіт Санич! Те, що речі пересувалися - це, звичайно, можливо сила моєї думки, але навіть тут, я все одно або наказав домовому, або своєму Ангелу Охоронцю, який знаходиться в руці - в молитві до Ангела Охоронця, про нього трохи сказано - він є у кожну людину, але тільки треба навчитися ним користуватися. Протягом усього часу спілкування із потойбічним світом я вчився користуватися, я знаю про нього більше, ніж ви. Скальпель - так називаю його я, і весь потойбічний світ, скільки працює, стільки і відпочиває - повністю на якийсь час йде, так би мовити в сплячку. Це охоронець душі і тіла, і ось зараз поки він відпочиває, «Файонуфі Фспфабало» позбавляє мене моєї думки, і можна сказати забирає в мене те, з чого я перебуваю, про це навіть сказано у вашій книзі, що біси забирають тіло людини, щоб поставити його до своїх лав. Але я все ж таки сподіваюся, адже вже скоро повернеться Скальпель і поверне мені все, що по праву моє. Ну, а здібності, Санич, у мене все ж таки є, але як їх використовувати, я ще не знаю. Звісно, можу бути хорошим психологом, т.к. Денниця, Господь і Син Його навчили мене вивчати людину – всі її потреби, бажання тощо.

Загрози.

Я хочу сказати, Санич, що ніяких загроз у час не було, а передбачення про смерть – це лише допомогу мені піти з цього світу, т.к. я сам попросив, щоб мене прибрали. Тому що, як я вже писав, втомився від усього, і від того життя чекаю все-таки чогось цікавішого. Я хочу бути незалежним ні від кого, крім Господа, т.к. вважаю, що я більш-менш виріс від піклування рідних та близьких.

Я вже писав, що кожен із «Файонуфі Фспфабало» вихований сатаною, і кожен із них у Раю ставитиме себе вище за Бога. І оскільки в Раю одні хороші і правильні люди, то це дорівнюватиме тому, що, наприклад, ти Санич житимеш серед дітей. Тому що поняття у людей Бога та людей сатани різні, і просто вони не зможуть існувати разом. Адже учні сатани показують себе у всьому, вони, можна сказати, стрибають вище за свою голову щодо свободи дій і думки, і їм це подобається, і саме ця свобода часто йде проти Бога, що, звичайно, Йому не подобається. Та ще й існує таїнство у сатани, яким він притягує їх до себе та відтягує від Бога.

Якщо ви не знали, то скажу вам, що кращого і розумнішого за ангела у Бога, ніж Денніця немає. Тому саме йому Він і наказав навчити нас усьому. Адже справді готовий до служби Богові повинен і вміти вбивати і словесно грубо сказати, щоб прибирати тих, хто йому заважає, і хто живе не за його правилами – простий ангел цьому не навчений, та він і не знає стільки, скільки знає Денніця. Ви скажете: «Адже всі ангели рівні». Але ні, коли Батько створював першого ангела, він задумав його вище інших, та й при їх створенні, чим більше він їх створював, тим гірше вони виходили - просто я на власні очі бачив цю процедуру створення. Розмови із нею мені уникнути неможливо, т.к. вони приходять, коли я залишаюся вдома один і нема з ким заговорити, щоб не чути їх, затискати вуха марно, т.к. вони спілкуються думками. Читати молитву, та про неї навіть і забуваєш, але навіть якщо й згадаєш, то сатана своєю думкою в моїй голові зможе перебити її, адже тим часом я чую його, як живих людей. Хочеться сказати, що він приходить до мене, коли мені самотньо і сумно, і просто піднімає мені настрій. Я ніби сповідуюсь йому і кажу, що мене тягне, і навіть іноді когось засуджую. Ну, а молитви, які у мене в голові, це Отче Наш, псалом 90 і короткі Ісусові молитви.

6. Так я вважаю, що сатана може змінитися, для цього потрібно, щоб навколо нього були люди, ангели, які розуміють його і не провокують на зло.

Так, я вважаю, що сатана може змінитися.
--

А вважаю я так, тому що ми один одного дуже добре знаємо, і можемо один одному допомогти в будь-чому, особисто для мене він найкращий мені психолог, ну якщо мова зайшла про психологію, хотів би ще відзначити і Ісуса Христа з його праведністю.

7. Чи обманює він мене, - я просто не хочу про це думати і говорити - хоча це цілком можливо, але я вже писав, що він занадто став близький мені, щоб я йому не вірив. Може, я наївний, але це так.

8. Та я пропонував не раз сатані покаятися, він замислювався не раз над цим питанням всерйоз (так здалося мені). Але він цього не робив. Щодо покаяння, просто залишимо покаяння перед Богом, але він просто може змінитися в собі на краще.

9. У Біблії сказано, що він не покається ніколи, та й сам передбачав собі майбутнє при мені і говорив: «сатана залишиться сатаною». Можливо, тому що Сам Батько не захоче його пробачити, та й хто стане на його місце, тоді ж і земля стане раєм і для чого потрібне буде життя, якщо не буде жодних випробувань. Навіть усі його навчені стануть такими ж, як він, і пекло проходить, просто зникне вся ця старанно продумана краса Отця, і все буде дуже просто і не цікаво. Зникне мета, яка є зараз у нас приєднатися до лав Божих, хоч хто знає, може і, здається – адже доля в наших руках.

Макс, Бог знав, що я буду гордим, так навіщо Він створив цей світ, заздалегідь знаючи, що я не покаюсь. Як же я можу покаятися, якщо в Об'явленні у розділі 20 вірші 10 сказано, що мене кинуть в озеро вогняне та сірчане?

Привіт Макс!

Ти пишеш, що тебе навчив Господь, Син та Денніця.

1. Чим вони відрізняються одна від одної? Чим вчення сатани відрізняється від Сина? Ще ти писав, що існує покаяння після смерті.

2. Це справді так? Чи можна покаятися після смерті?

3. Ти пишеш, що Бог наказав сатані навчити вбивати. Але в такому разі сатана ні в чому не винен, – винний Бог. І той, якого вбивати навчили, також не винен.

У такому разі винен у всьому лише Бог, де ж тоді свобода? Ти пам'ятаєш, що сказав Адам?

- Дружина, яку Ти дав мені, дала це яблуко.

А Єва: "Це змій (сатана)".

Бог зробив нас вільними, і ти також вільний. Вільний, йти до Бога та до сатани. Якщо всі біси покаються, то всім буде добре. Наприклад, ти живеш із убивцею вдома. Він ходить та вбиває людей. А потім він покався і перестав це робити.

Хіба тобі буде погано? Пиши ще обов'язковий щоденник + формули. Успіхів. Санич.

Привіт, Санич! Ти питаєш, чим вчення сатани відрізняється від вчення Ісуса Христа, ну це ж, як біле та чорне. Ісус Христос вчить, в тому, що є в книгах і, звичайно, як уникнути сатани, якщо стежити за його діяльністю. Підводить мої вчинки до того, щоб я покався і взагалі розповість і пояснить те, що мені потрібно, коли я дуже сильно віддалився від Нього. Він показав мені, що я втратив – адже раніше я був поруч із ним. Ну, мабуть, і зараз після віддалення я наблизився до нього, адже я зав'язав із наркотою та цигарками. І зараз у голові постійно стоять думки про піст, і дуже хочеться піти в самотність і зануритися в молитву, замелювати гріхи і просто відпочити від людей, від усього, що оточує нас (машини, заводи - все це суєта). Я настільки втомився від неї, що просто боляче від усього цього.

Ну, а вчення сатани (Денниці) – вони просто на всі випадки життя – можна сказати, школа виживання – адже там я навчився всьому і хорошому, і поганому. Ось ви кажете сатана, сатана, він спокушує нас і робить злими, він когось робить наркоманами, когось убивцями. Але скажемо, що мене він хоч і зрадив, але він не хотів зробити мене злим. Були випадки, що я ніби ображав Господа і Сина Його і тут же говорив мені, щоб я попросив прощення у них. В основному він навіть і не хотів, щоб я прийняв його віру, іноді мені здавалося, що він виховує мене для створення своєї віри, оскільки я був між небом і землею. Для діянь у тому світі Батько і Денниця навчили мене всьому, а ось у житті Денниця змушував дуже суворо стежити за собою, часто лаяв, що я знову взявся за мішок. Він і добрі сили допомагали мені при навчанні в школі, навіть відчувалося при написанні твору, коли спочатку йдуть думки, а потім як хтось приєднується до тебе і пише твір на 5 або навіть на 5+. Він і добрі сили лякають мене, що я матюкаюсь, і щоб допомогти мені психологічно, щоб я пішов від усіх пороків, Дінниця, якщо можна сказати, повністю змінювався в добрий бік – показував приклад, як і Господь і Його Син. Денниця змушував прибирати в огорожі, відвчив мене ще від однієї справи, яку мені не хочеться, якщо говорити – це особисте, потім під час розмови скажу. Навчив разом з Отцем і Сином Його, як поводитися в суспільстві, я на мій погляд навіть затьмарював і забирав усю увагу до себе – увагу людей, і взагалі він зробив великий внесок у моє виховання. Він та Батько за 2 роки зрівнялися з вихованням батьків, які виховували до них мене 13 років. Батько без сумніву зробив великий внесок у мене, Він практично вклав себе, вчив, як стежити за діяльністю Сатани, щоб менше людей піддавалися гріху, навчив багатьом здібностям, які здійснюються через Скальпель – Ангела Зберігача, і Його Син, Ісус Христос, теж вчив мене, як звертатися до них

Саничу, не забудь нагадати, щоб я показав тобі свою руку, де знаходиться Скальпель – там час від часу дуже сильно видно не замкнене коло, проте він завжди там є.

Коментар:

Я бачив цей "Скальпель". На долоні Макса проступало майже замкнене коло у вигляді шістки синього кольору, як татування, діаметром 5 см.

Не будь Добрих сил, якби вони мені не були, то я напевно давно вже пішов би до Денниці, адже настільки я його полюбив, але т.к. не тільки він був мені, але і Господь і Син Його, то я дуже сильно полюбив і їх. І вони троє для мене, як сім'я. Сім'я, яка розуміє мене та мою психологію, т.к. не розуміє її ніхто. Можливо, ви вважаєте, що якийсь салага замазався у справи Господа і думає, що це зовні нормально. Я й сам думав про це не раз. Але, якби я був їм не потрібен, тоді для чого було робити все це – вчити мене всьому, що вони вміють.

Коментар:

Макс запитує типу для чого тоді весь цей маскарад? Навіщо було робити все це – вчити мене всьому, що вміють вони? Начебто логічне запитання: "Невже я такий

цінний, що мені приділяє час сатана і кидає поліці демонів, щоб я до них приєднався". Христос каже: Яка користь людині, якщо вона набуде всього світу, а душі своїй зашкодить? Або який викуп дасть людина за свою душу? (Мф 16.26) Для Христа одна спасена душа означає більше, ніж уся наша планета Земля. І бій іде за кожну душу, і поле цієї битви – серце людини, твоє серце Максиме.

Знаєш Санич, Нострадамус передбачав народження 3-х диктаторів: Наполеона, Гітлера і ще одного, ім'я якого він не згадав, так ось сатана мені сказав - звичайно, я якось не зовсім вірю йому, можливо, це було залучення, але ж слова - обраний диктатор, якось зводять з розуму, ви б чули, як він це каже, що їм буду я . Так само Нострадамус передбачив початок кінця світу так воно і є. Люди вязнуть у гріхах, крадуть, вбивають, наркоманять і гинуть. А як я бачив кінець світу. Наука та технологія дійде до того, що люди перестануть працювати – машини повністю замінять працю людей. Потім настане той час, коли люди будуть кожен за себе. Небо повністю буде чорним, навіть якщо не помиляюся, повітрям пересуватимуться люди на літальних апаратах у вигляді машин, і лише бідні пересуватимуться землею. Ви скажете, адже це фігня, але існують літаючі тарілки. Земля перебуватиме, як у ямі, і зрештою розпочнеться війна масового знищення. Тут, Санич, я заговорив про літаючі тарілки, хоч це й не доведено, але швидше за все це розумніші істоти. Так я вважаю, що походження Бога саме звідти, адже насправді виявили планету подібну до нашої. І ось я припускаю таке, що Бог жив на тій планеті, помер і вже на тому світі, світі великих можливостей, прибув на нашу землю і створив нас. Це не тільки моє припущення, але про це частково говорилося мені і там у тому світі. Ще мені було сказано, що це піде від таблиці Менделєєва, адже там Санич, якщо ти пам'ятаєш, залишилося місце - квадратики, в яких Менделєєв не вказав речовини. Напевно, він відкрив їх, і теж не без допомоги сатани, - якщо ти не знав, кажу, що Менделєєв теж мав відношення до сатани, можете спитати навіть у священників, чи впевнені вони знають. Але побоявся випустити у світ, але місце залишив, я маю на увазі в таблиці, адже напевно він був упевнений, що ці речовини знайде хтось наступний після нього, інакше він цього не зробив би. Я питав про них у Денниці, він показував їх, проте, т.к. я в цьому нічого не розумію, нічого й не зрозумів. Він мені сказав, що їх не два, а ще п'ять, про які він знає. Санич, напевно, ти порахуєш це нісенітницею, але картинки про кінець світу просто стоять у мене перед очима. І знаєш, ще на початку осені я попросив Денницю, щоб він зробив якесь кіно про мене і випустив його у світ.

І ось взимку перед новим роком я перебуваю в Єкатеринбурзі, і сестра продзижчала мені всі вуха, що, мовляв, з'явився новий фільм "Матриця", і що треба мене обов'язково на нього зводити. Я навіть здивувався, адже вона б раніше такого не сказала і не повела б мене нікуди. Але тут ніби говорила не вона. Ми сходили з нею на цей фільм, і я був просто вражений, адже у головному герої я впізнав себе. Санич, раджу не пошкодувати часу і сходити на нього, можливо, він усім не сподобається, адже це сучасний фільм для молоді. Але все ж таки, якщо сходите, багато чого відкриється вам, якщо ви розберетеся в сюжеті, порівнюючи його з моїми щоденниками. Навіть кінець світу там показаний, як ніколи точно, але більш фантастично.

2. Чи можна покаятися там? Наведемо приклад, ви все життя жили не за законом Божим, наркоманили, вбивали, просто не вірили в Його існування, і після цього потрапляєте в Пекло, т.к. за життя не покаючись в гріхах. Пробувши в Пекло, починаєте усвідомлювати, що були не праві за життя і вирішуєте змінитися. Суворо постуєте, перебуваєте у постійній молитві, не підкоряєтеся, не слухаєте, що вам наказує сатана. Ви стаєте мучениками, т.к. сатана вдаватиметься до всіляких сил, щоб ви почали працювати на нього. Ви терпите і не ламаєтесь, і все ще просите Бога про прощення і повністю каєтесь - щиро каєтесь, звичайно, і проведете більше часу в благанні про прощення, але ви не залишитеся не поміченими, і Бог надалі простить вас. Але перш, ніж пробачити до кінця, він може придумати якесь фізичне випробування або якусь спокусу. Але замолити свою душу, а не звертати на слова та дії сатани, буде дуже важко, тому що душа людини немічна і схильна до спокуси. Лише мало хто зможе замолити свою душу, лише терплячі і сильні увійдуть до лав Божих.

3. Про вбивства. Я не мав на увазі вбивства, яким мене вчив Денниця, я повинен робити живим, та я і не зможу вбити людину і духу, який мені не зробив нічого, якщо це добрий дух, але є такі, яких інакше не зупинити. Та й убивства в тому світі і якщо той світ для мене до певного часу був, як гра типу Денді, тільки життєвіша, інакше б я не переконався, що той світ існує. Після кожного вбивства я сповідаюсь Ісусу Христу, і той йшов і

воскресав їх і знімав з мене гріхи, та й взагалі, намагаюся, перш ніж викинути мішок, сповідатися. Але не отримати прощення гріхів, поки не визнаєш усією душею, що ти не маєш рації і що не варто було цього робити. А щодо Всевишнього, адже Він Бог, і Він, що хоче, те й робить, і ніяк Він у цьому не винен, т.к. Він дав мені свободу повністю розпоряджатися своїми вчинками, через які я й опустився.

БОГ дав мені свободу повністю розпоряджатися своїми вчинками, через які я й опустився.

Я вийшов із рамок дозволеного. Адже й справді чисті ангели вбивали грішників і приносили їм біль, це бачив сам, і сказано у книзі "Слово про смерть"*. Ти знаєш Санич, Бог, він справедливий і ставиться до всіх так, як вони заслуговують. І він не може бути з усіма чистим, як Його Син, адже Він володар (Король). Навіть, як і кіно, король дуже любимо народом, т.к. у них на очах він справедливий, але й навіть, якщо він добрий як ніхто, саме йому доведеться віддати наказ про смерть злочинця. А ось тобі Санич як буде жити з убивцею будинку, хоч і розкався, і ти не боїшся, що це, як наркоман, - раз і зрив, і він уже не піде вбивати далеко, а він уб'є тебе. Так і там, демони, що знову взяли за своє і вже отриману святість від Бога, можуть просто прибрати Його з Його місця, адже їх дуже багато на наш час набагато більше, ніж добрих ангелів і людей разом узятих, адже кожен з "Файонуфі Фспфабало" може створити легіон за дуже короткий термін, не кажучи вже про Сатану і, можливо, тому це не відбувається.

Коментар:

Є думка, що як тільки святих і врятованих душ буде певна кількість, то настане день Страшного Суду, і тоді сатана втратить владу над людьми, демони всіма силами відтягують цей день: "І коли Він зняв п'яту печатку, я побачив під жертвовником душі вбитих за слово Боже та за свідчення, яке вони мали. І закричали вони гучним голосом, говорячи: Доки, Владико Святий і Істинний, не судиш і не мстиш тим, хто живе на землі за кров нашу? І дано кожному з них одяг білий, і сказано їм, щоб вони заспокоїлися ще на малий час, поки і співробітники їх та брати їх, які будуть убиті, як і вони, доповнять число". Об'явл 6, 9-11.

* Ігнатій Брянчанінов "Слово про смерть", я дав почитати цю книгу Максу.

Та й сатана, що перетворився на Денніцу, не зможе довго бути ним, він знову уявить, бо він не звик бути другим, адже в себе він Король, а за ним стануть біси і всі близькі, що покалися.

Привіт Макс! Звичайно, Бог оберігає тебе і хоче допомогти. Спаситель каже: "Що толку людині, якщо вона весь світ завоює, а душі своїй зашкодить?" Який викуп дасть людина за душу свою? Дивись – одна душа найбільше світу. Для Бога, для Христа твоя душа найголовніше світу. (Дивись Євангеліє від Матвія гл.16 вірш 26). Читай уважно, це Христос говорить спеціально для тебе

1. Твої думки про цей вірш?
2. Ти розумієш, що сатана грає на твоєму марнославстві та гордині?
3. Ти розумієш, що він просто сміється з тебе?
4. Де йде цей фільм?

Про смерть. Я вже писав, що смерті немає, і не боюся, що мене вб'ють, т.к. я живу так, наче я вже помер. "Не бійтеся! – говорить Христос, – Не бійтеся, що вбивають тіло, а душу не можуть убити». Знайди це місце.

5. А ти боїшся смерті? Успіхів. Санич.

Привіт, Санич!

1. Мої думки про 26 вірш. Можна сказати це обмін, за весь світ душа. Ну, це, швидше за все, у сатани, ніж у Бога, та й, щоб пізнати весь світ, треба вкласти в нього душу. Ось мене вчив пізнавати всесвіт сатана після дозволу Бога, виходить, що сатана працює наді мною, вкладає себе в мене, а натомість бере мене і, що Бог практично не прикладає до цього зусиль, і як моя душа може належати Йому? Але можна порівняти з вихованням ваших батьків, адже за їхнє виховання, пізнання світу ви залишаєте частинку душі в них, так сталося і зі мною. Тільки зараз, коли я перестав спілкуватися

з сатаною, до мене, відчувається, повертається ця частинка душі, любов, думки, повага до людей, хоч і не всім, та все ж і т.д. А за свою душу людина може дати викуп Богові – це любов та повага до нього у всі віки свого існування і на землі, і в тому світі.

2. Знаєш Санич, я раніше до спілкування з ним не був пихатий, не був гордий. Він мене зробив таким. Ну а після того, як я став таким, він просто почав здійснювати свої плани через мене.
3. А на рахунок сміху з мене, я йому потрібен для його планів, і навіщо йому сміятися з мене. Можливо, потім він і посміється чи навпаки, адже я маю намір позбутися його.
4. Санич, де йде кіно, я не знаю. Може краще придбати касету.
5. Щодо смерті. Я не боюся її, і хоч це і гріх, але бажаю її.

Привіт Макс!

1. Про смерть. Напиши, що ти робитимеш після смерті, і тоді вирішуй – померти тобі чи жити далі. Номер щоденника і номер притчі.
2. Як зрозумів? У п.№5 (дн.№15), ти пишеш, що ставлення до трави та алкоголю таке саме, як до ханки та героїну. Чудово! Твоє завдання не кинути нюхати, а бути тверезим! Даю тобі адресу Олексія Т***, він також вирішив зав'язати з усім. Напиши йому листа (Він є на касеті І з'їзду). Найкраща зброя проти сатани молитва та повне забуття. Намагайся менше говорити про нього.
3. Як зрозумів?
4. Я не всю книгу читав "Про смерть". Що говорить Брянчанінов про війну на небі Ангелів Світла та Ангелів сатани? Успіхів. Санич.

Привіт, Санич! Ти питаєш, що я робитиму після смерті. Враховуючи ті здібності, якими мене наділили і, якщо мені повністю вдасться змінитися, то я маю вищий сатанінський чин і його можна перенаправити на добро і присвятити себе допомоги людям і взагалі робити те, що скаже Батько чи Син Його – принаймні, постаратися. Скажу, що змінитись і бути поруч із Богом і Його Сином – це моя мрія. І не просто бути поряд з Богом, а бути Його правою рукою – це цілком реально, якщо стати добрим, тому що це не так. Вони з Денніцом навчили мене майже всьому, що знають самі. І якщо проявити себе добре в служінні Йому, то прощаються ще більш земні гріхи.

2. Та боротьба проти сатани – це звернення до Бога, тоді як забуття – це, дивлячись як розглядати, просто забути, вдасться, т.к. нав'язує думки, не словами, а діяльністю (діянням) чи своєю думкою, при цьому необхідно з кимось заговорити чи знайти самому якусь діяльність, щоб вона відвернула мене.
5. У тій книзі Брянчанінов пише про війну ангелів темряви та світла дуже розмашисто – це навіть не написати. Пише, що там триває постійна боротьба, пожежа не згасне ні на хвилину, а втім, Санич, там сказано в основному про бачення людей, як вони борються з бісами і вже, коли не можуть, з'являються ангели і проганяють їх, писав, що й люди (святі) проганяли їх. Хоча я вважаю, що святий – це вже ангел.

Коментар:

У самій Біблії не сказано, як створювалися ангели. Інформацію про це ми можемо отримати лише у святих, яким це було відкрито. Наприклад, апостол Павло міг передати щось своєму учневі св. Діонісію Ареопажіту. У «Законі Божому» про це читаємо.*

СТВОРЕННЯ НЕБА – НЕБАЧНОГО СВІТУ.

Спочатку створив Бог небо та землю.

Буття 1.1

На початку, передусім видимого світу і людини, Бог нічого створив небо, тобто духовний, невидимий світ чи ангелів. Ангели – це безтілесні та безсмертні душі, обдаровані розумом, волею та могутністю. Бог створив їх безліч.

Вони різняться між собою за рівнем досконалості і за родом свого служіння і поділяються на кілька чинів. Найвищі з них називаються серафимами, херувимами та архангелами. Всі ангели були створені добрими, щоб вони любили Бога і один одного і від цього життя в любові мали велику радість. Але Бог не хотів насильно змусити любити, тому Він надав ангелам вільно вибирати – чи бажають вони самі любити Його – жити в Богу, чи ні. Один, найвищий і наймогутніший ангел, на ім'я Денніця,

загордився своєю могутністю і силою, не захотів любити Бога і виконувати Божу волю, а захотів сам стати, як Бог. Він почав зводити наклеп на Бога, всьому противитися і все заперечувати, і став темним, злим духом - дияволом, сатаною. Слово "диявол" означає "наклепник", а слово "сатана" означає "противник" Бога і всього доброго. Цей злий дух спокусив і захопив за собою багато інших ангелів, які також стали злими духами і називаються бісами. Тоді вступив проти сатани один із найвищих ангелів Божих, архангел Михайло, і сказав: Хто дорівнює Богу? Ніхто, як Бог! І сталася на небі війна: Михайло та ангели його воювали проти сатани, а сатана та біси його воювали проти них. Але не могла зла сила встояти проти ангелів Божих, і впав сатана, разом з бісами, як блискавка, вниз – до пекла, до пекла. «Пекло» або «пекла», називається місце далеко від Бога, де й перебувають тепер злі духи. Там вони страждають у своїй злості, бачачи своє безсилля перед Богом. Всі вони, за своєю нерозкаяністю, так утвердились у злі, що вже не можуть бути добрими. Вони намагаються підступністю і хитрістю спокусити кожну людину, вселяючи їй хибні думки та злі бажання, щоб занапастити. Так виникло зло у Божому творінні. Злом називається все, що робиться проти Бога, все, що порушує Божу волю. А всі ангели, які залишилися вірними Богові, з тих пір у безперестанній любові і радості живуть з Богом, виконуючи завжди волю Божу. І тепер так утвердились в добрі й Божій любові, що вже ніколи не можуть творити зло – не можуть грішити, тому і називаються святими ангелами. Слово «ангел» означає російською мовою «вісник». Бог посилає їх сповіщати людям Свою волю, для цього ангели беруть на себе видимий, людський образ. Кожному християнинові Бог дає при хрещенні ангела-охоронця, який невидимо охороняє людину на все її земне життя, не залишає його душу і після смерті.

Примітка – це короткий опис творіння неба-ангельського світу – викладено на основі Свящ. Письма та вчення свв. Батьків та Вчителів св.

* «Закон Божий» для сім'ї та школи з багатьма ілюстраціями. Склад протоієрей Серафим Слобідський. Видання четверте «Свято-Троїцька Сергієва Лавра», 1994 стор. 103-104 Православної Церкви.

Детальний опис життя ангельського світу викладено у св. Діонісія Ареопігита, учня св. ап. Павла та 1-го афінського єпископа, у його книзі «Небесна ієрархія», написаній на підставі всіх місць Святого Письма, в яких йдеться про ангелів.

Щоденник наркомана №17

1. Сповідь – це перевірка перед Богом, якою ти є насправді, адже, щоб отримати прощення гріхів, потрібно дуже багато працювати над собою. І щоб, коли прийдеш на сповідь, доповів, не кривлячи душею, розкрив її перед Богом і священиком (сповідником), який зв'язує з Ним. Бог і так знає всі наші гріхи, але ми ще раз розкриємося Йому, але зі щирістю та істинним покайням. Сповідь це є підготовка до причастя, щоб коли причащаєшся – ставав часткою Бога, підійти до Нього чистим, звільненим від гріхів, як Він сам, і щоб уже не зуміти заплямувати Його світлу душу своєю не очищеною душею, саме тому, я думаю, що не сповідалися. не допускають до святого причастя.
2. На сповідь у храм ходжу щосуботи разом із тобою Санич.

АНКЕТУ

Ми знайомимось з Максом через анкету, треба враховувати, що йому зараз 15 років, два з яких він нюхав бензин.

Максим, 15 років, неодружений, мама, тато, сестра. Ще в 11 років я знав і бачив на власні очі, як мій двоюрідний брат токсикоманил, він розповідав про свої відчуття та бачення (галюцинації), спочатку я просто сміявся над ним, але через 2 роки спробував сам разом з ним та його друзями. Ми купили клею і почали. Відчуття були невимовними, якісь сторонні звуки з'являлися в голові, я відчував себе якимось дорослим серед людей старших за мене на 5-6 років. Потім сталося відключення, і я поринув у світ галюцинацій. За час вдихання отруту у мене порушився обмін речовин, висип прищів на обличчі після кожного вживання, погіршувався зір. Загальний стаж вживання наркотиків 2 роки, моя доза досягла до 500-600 г бензину на день, т.к. займався цим із ранку до вечора. Доза набагато більша за початкову, яка становила 80-100 г.

«Кумарів» як таких немає, проте наступного дня відчуваєш слабкість, іноді блювоту, непереборну спрагу, біль у животі та головний біль. Ну, позбавляюся цього великою кількістю води, щільним сніданком або додатковим сном. При вживанні бензину стаю

нервовим, запальним, практично не можу стримувати себе у своїх пороках. Постійна лайка з батьками призводить до істерики, до думок про самогубство, хоча спроб не було, єдине, що мене утримувало в ті хвилини, що це найбільший гріх і, зробивши його, я повністю віддалився б від Бога і не зміг би вже покаятися у своїх гріхах. До приходу в клуб я всіх наркоманів вважав кінченими людьми, а ставився я до них нейтрально, до них входили близькі знайомі і навіть друзі. На їхні пропозиції вживати будь-який наркотик, якщо я не хотів, я запросто відмовлявся, і якби не ця сила волі та оцінка всього цього, я, крім мішка, сидів би ще й на голці.

Звернувся в клуб я за порадою служителя церкви, запропонували так само рідні, ну і звичайно, самому хочеться позбутися цього. Не нюхати я зможу, доки перебуваю у Єкатеринбурзі, т.к. це місто мені не знайоме і допомагає те, що спілкуєшся з братами по нещастю, які присутні у клубі. Ну і в рідному місті я зможу цим не займатися, якщо з'явиться інтерес у житті, який захлисне інтерес від мішка. У компанії наркоманів мені не подобається їхня розмова, де взяти грошей, де хтось банчить, ну і майже все, що стосується сильних наркотиків, ну, а в основному мені подобається спілкуватися з ними чи хоча б слухати діалоги старших за віком наркоманів. Наслідки при вживанні наркотиків: найгірше мені та батькам, адже вдихаючи отрути, я повністю отруюю свій організм, а батьків я повністю вбиваю. Дуже часто глянеш у вічі матері і проклинаєш себе за те, що з нею зробив. Ну, сильно, звичайно ж, переживають за мене та близькі родичі, а суспільство воно просто відвертається і не помічає мене. Коли задумаєшся про це, стає лише соромно за себе. Наркотики шкодять всьому: мені, близьким, навколишньому суспільству. Єдине, що хотів би сказати на користь їх, що після вживання багато хто стає хорошими психологами для себе та близьких. Ну, а допомога мені може надати ще Біблія, та й щось про невидимий нами світ.

Доброго дня, Максе! Дивись, тобі брат спочатку розповів, як це класно, тобто. спрацювало навіювання і самонавіювання. Ти колись нюхав уперше знав, що буде кайф.

1. Що буде з людиною, якщо їй дати попихати в 1 раз і сказати, що тобі зараз буде погано?

Ти пишеш, що під час вдихання отрут (отрут – це твої слова) у тебе порушився обмін речовин, почали з'являтися прищі, погіршуватися зір тощо. Тоді виникає запитання до себе:

"Навіщо мені це все треба?"

2. Як би ти відповів сам собі на це запитання?

Тим більше, далі ти це підтверджуєш: «При вживанні бензину стаю нервовим, запальним тощо», - тобто. замість кайфу, страждання. Ти пишеш, що тебе втримало від самогубства те, що, вчинивши його, ти повністю віддалився б від Бога.

3. Що для тебе означає віра в Бога?

4. Які люди тобі зараз дорогі?

5. Яких людей ти втратив через те, що «пихав»?

6. Чи є питання до мене?

Відповідай мені завжди за схемою:

1. Відповідай мені на мої запитання. Привіт Санич...

2. Відповідай на запитання наприкінці кожного щоденника.

3. Обов'язковий щоденник.

4. Формули 70 разів. Успіхів. Санич.

Привіт Санич!

1. У своєму зверненні до мене ти ставиш кілька запитань. Наприклад, що буде з людиною, якщо їй дати понюхати вперше та сказати, що їй буде погано? Ну от, якщо він каже, а якщо це робить і не тільки він, то, звичайно, йому не повірять, ну, а якщо ж людина нічого не знає про токсикоманію, то напевно вона навіть не робитиме цього.

2. Навіщо мені це все треба? Та потім Санич, щоб пізнати щось нове, нереальне. Я в розмові з тобою говорив, що я спілкуюся з Денницею (Люцифером) - сатаною і з Богом, і Сином Його, адже пізнати все з книг, на мій погляд, неможливо, а ось відчуті і Рай, і Пекло на собі це зовсім інше. Там Люцифер каже, що я вибраний і наділяю мене різними здібностями, деякі з них проявляються у нашому світі. Якщо я не токсикоману досить довгий час, починаються великі спокуси: голка ходить поруч (у колі друзів), з'являється велика кількість трави, спокушає так само морально через батьків тощо. У тому світі стільки всього і хочеться пізнати все, тому повертаєшся

туди знову і знову і часом шкодуєш, що здоров'я не безмежне і кажеш, навіщо мені все це треба. Лише через близьких та стан здоров'я. Ну і відразу питання, якщо спілкуєшся переважно з Денніцей (Люцифером), що означає тобі віра у Бога?

3. Бога я люблю всією душою і подумки всіма вчинками, звичайно, намагаюся дотримуватися Його законів, не враховуючи токсикоманію, від якої взагалі-то і йдуть усі гріхи. Ну, а так я люблю закон Бога, читаю Біблію, ходжу до церкви, іноді проповідую. Але я не ставлю Бога і Сина Його набагато вище за себе. Вважаю, що одного разу з'явилася істота, яка вирішила підробити під себе все людство, хоча за великого бажання, і не боляче він зможе це зробити, візьмемо Гітлера, Наполеона, 2-х великих диктаторів. Яку армію вони змогли залучити на свій бік, їх просто не шанували, тому що вони швидко вирішили захопити весь світ, а Господа люблять, тому що він добрий, є, звичайно, добрі люди, які змогли б панувати над нами, якби, мій погляд, знали б всю діяльність сатани. Ну, а Ісус Христос, він не згрішив жодного разу, бо перебував увесь час під наглядом Бога, і просто від народження Господь заклав у нього щось могутнє, що й допомогло йому у його діяльності.
4. Які люди мені зараз дорогі? Ну звичайно, насамперед батьки, сестра, бабусі та всі близькі родичі. Ще близькі (дуже близькі) друзі, шкільні вчителі, православні люди – священники та прості віруючі і хоч зовсім ще не знаю членів клубу та його керівника, але й вони мені стали дорогими.
5. Через те, що я нюхав, втратив кілька друзів, з якими давно вже хотів розійтися через їхню поведінку, а найкращі близькі друзі повинні завжди залишатися кращими.

Щоденник наркомана №3

Наркоманія – це пристрасть до наркотиків, система несвідомої поведінки людини, чума ХХ століття та просто хвороба.

Наркоман – це навіть не людина, істота, позбавлена емоцій, інтересу в житті та головне кохання, чимало має пройти часу, щоб наркоман знову навчився любити. Мета методу, за яким ми займаємося, навчитися максимум вилучати з життя цікавого, навчитися любити, навчитися наблизитися до Бога і тікати від спокус, ну тут звичайно, впливає і обстановка - це суспільство, що складається з таких самих людей, адже ніхто не допоможе мені так як це можуть зробити вони.

Вплив алкоголю на те, що я став наркоманом, звичайно, дуже великий, починаєш бухати, здається класно, але потім починаєш помічати, що це набридає, розумієш, що це не межа кайфу і починаєш наркоманити.

Перша сповідь.

На своїй першій у житті сповіді розповів не всі гріхи, т.к. питання було досить особисте, і я збрехав, потім довго мучився за це, але вирішив іти і покаювся заново, дізнався, що ця людина знаходиться тут у Єкатеринбурзі. Я з Верхотур'я прибув і знайшов його тут, як мені стало легко, коли я отримав прощення. Так само часто вранці і ввечері повністю читаю повні молитви, т.к. це прохання про прощення гріхів, подяка за будь-що і звичайно це спілкування. Якщо чесно, молюся я тому, що так треба, намагаюся замолити безліч моїх гріхів, хоча практично впевнений, що Рая не бачити. Ну, єдине, що мене приваблює в молитвах, де йдеться про Ісуса Христа, який Він є. Господи, прости мене грішного, бо не знаю, що творю. Хоч, на мою думку, така молитва і є, але нічого крім неї на думку не йде.

Привіт Макс! Ти пишеш, що спілкуєшся з тим світом через близьких, через їхній стан здоров'я.

1. Поясни, як тобі кажуть, що якщо не спілкуватимешся, близькі захворіють?
2. Ти вважаєш, що Бог нас не створив? Він вирішив підробити під себе все людство? Як це зрозуміти? Останнє запитання. Що таке замок? Притча №1? Ти пишеш, що наркоман – це істота без любові.
3. Що для тебе означає кохання? Ти любив когось? Ти хочеш стати свідомим непитушим?
4. Ти розумієш, що тобі тоді треба вирішити кинути пити та палити? Ти просиш вибачення у матері і каєшся. Покаюння це є наш шлях. Напиши листа матері.
5. У чому значення притчі №3?

6. Як ти використовуватимеш прийом, описаний у 3 щоденнику (див. таблицю), коли в тебе буде ГОН?
7. Чи передав ти привіт від мене батькові Веніямину? Сестра сказала, що ти мав зрив.
8. Як ти вважаєш, чому він стався?
9. Опиши, як ти жив після того, як виїхав від нас? Чекаю на тебе в клубі. Успіхів. Санич.

Щоденник наркомана №6

У мене зараз був 3-х денний зрив, хоч я і говорив на зачитці, що ніщо не змусить мене взяти в руки мішок. Я зрозумів після цього, що маю слабкі нерви і сила волі, т.к. батьки після того, як я приїхав додому, почали знову тиснути на мене, нагадувати про потойбічний світ, та я й сам, якимось цьому не чинив опір. Вважаю, що коли я був у Скатеринбурзі, на мене сили сатани не діяли, тому що я сидів під замком, ходив у клуб, мені дуже допомагали ти Санич та хлопці наркомани, і той тиск, який чинила на мене сестра, там просто стиралася з думки після спілкування у клубі. Я дуже сильно травнувся, мені стало дуже важко морально та фізично після зриву, чомусь я усвідомлюю це після зробленого мною гріха. Але зараз дав клятву від щирого серця батькам, що я виправлюся, попросив психологічно допомагати мені, пояснив як. За ці 3 дні токсикоманії дізнався від сатани (Денниці), що батьки мого батька мали відношення до нього, заявив це батькам і по них було видно, що вони знають це, але не хочуть цього зізнатися. Сказав мені Люцифер, що він дав моїй бабусі щось. Він прийшов до неї і поклав стрічку перед нею, якою обв'язують немовлят. Вона запропонувала це моїм батькам, але вони кажуть мені зараз, що вони відмовилися. Але я їм не вірю, настільки добре я їх знаю, що бачу, що вони брешуть, можливо, звичайно, я й помиляюся, але щось вони від мене приховують. Звідти ж я дізнався на 100%, що мій дід по батькові теж мав зв'язок із Денницею, він часто випивав. І це мені не хотіли говорити батьки виправдовувалися, але я їх упіймав на їхніх же словах. Ну, отак я знову зірвався, хибні переконання №12, 13 підходять до мене так чи інакше, так само сьогодні від морального тиску я і накурився, каюся в цьому, звичайно дуже важко, але ж я пообіцяв, що виправлюсь, і я зроблю це. Наркоти я звинувачую в тому, що вона пристрашує до себе, губить моє здоров'я та здоров'я близьких, губить інших людей, які мають відношення до них; звинувачую її в тому, що добрі люди втратили до мене повагу і вважаю, що це чорна діра, і якщо ти в неї потрапив, то ти зник із життя, просто випарувався, як димчастий біс. З близьких поки що ніхто не помер від наркотиків, але є знайомий, який у пошуках грошей на дозу поліз знімати дроти високої напруги для здачі за гроші, шибануло струмом, і він мало того, що зазнав шоку, його пробило наскрізь, він упав з великої висоти. Горькі наркотики мені принесли, звичайно, багато, я втратив повагу до себе, мені стало соромно дивитися в очі людям, наркотики відібрали у мене здоров'я і морально вбили моїх батьків, тим самим приносячи ще більший біль мені. Якби була моя воля, на суді я виніс би вирок наркотикам: повне їхнє зникнення! Коли починається ГОН, я звертаюся до Духа, який присутній у клубі або згадую Бога, який Він є і Його ангелів (добрих людей, чистих і церковнослужителів).

Доброго дня, Максе! Ти пишеш, що дід по батькові пив і потрапив до сатани. Але другого суду ще не було. Суд буде, коли буде друге пришествя. Тож точно сказати, що дід у нього не можна. Ти ще можеш відмолити діда.

1. Твої думки.
2. Клятва. Ти знаєш, Христос каже: «Не присягайся!» У формулу ще допиши - мені гидко нюхати бензин або як ти написав - більше не переносу запах бензину! Удачі тобі, Санич

Привіт Санич. Те, що дід у сатани, це не написав, лише написав, що він мав зв'язок з ним. А якщо він у нього, то, спілкуючись з Богом і благаючи Його про помилування діда, можна я думаю врятувати його і витягнути з пекла. Те, що Ісус Христос казав, що ніколи не присягайся, це звичайно правильно, але настільки я був тоді і зараз впевнений, що я виправлюся, взяв і поклявся.

Щоденник №8

Про дівчат. Зараз наодинці з дівчиною, мені здається, я поводитимусь незручно, а якщо вже й розмовляю, то не інакше як у клубі. Зі зникненням наркоти з організму пропадає та гарна здатність говорити, за допомогою якої я будь-яке дівчисько міг зацікавити собою.

Але це красномовство переважає в мені стільки часу, за який можна затягнути в ліжко дівчину або сильно сподобатися їй - можливо це йде від сатани, щоб я скуштував тіло жінки. Але я розумію, що якщо надломити в мені цього разу, то дівчат я мінятиму як рукавички і повністю опушусь в очах Бога. Я все звинувачую сатану, втім, можливо, у мене не такий великий словниковий запас красивих слів і фраз. Не знаю, чому, але ставлю чомусь себе вище інших чоловіків - залицяльників, т.к. вони не можуть навіть зацікавити дівчину. Та й візьмемо за приклад Настю - багато хто хотів би дружити з нею, але ніхто не міг сподобатися їй, як хлопець. З хлопців нашого міста (хоч він і невеликий), крім того блондина (приїжджого), про який я тобі писав і мене.

Доброго дня, Макс! Пишеш ти чесно, – ти визнав себе наркоманом. Це дуже важливо, т.к. є такі, що не визнають себе наркоманом. З цього зізнання починається твій вихід. Ти пишеш про бійки вдома, про твоє побиття.

1. У тебе залишилася образа?
2. Передай привіт батькові Веніамину. Він улітку заходив до нас у центр. Про потойбічному світі. Ми там не змінимося, ми залишимося такими самими.
3. Що ти думаєш про це?
4. ГОН. Як ти вважаєш, як відрізнити думку просто попихати від сильного бажання попихати?
5. Думки попихати - це твої думки чи не твої?
6. Чи знають твої друзі токсикомани, що ти поїхав до нас у клуб? Чекаю на тебе в клубі. Удачі тобі. Санич.

Привіт, Санич! Ти питаєш, чи залишилася в мене образа до моїх батьків за побиття. Так, звичайно ні, адже жодна людина не може терпіти і так переживати. Я їх розумію. Їхні вибухи на мене – це лише моя вина. Я зла на них ніколи не тримав.

Про потойбічному світі. Знаєш Санич, якби ти познайомився з ним після смерті і в тому віці, в якому ти зараз, то це, мабуть, не змінило б тебе. Ну, а тепер постав себе на моє місце, мені 15 років – роки, коли все цікаво, коли людина і так змінюється, а тут ще дуже важке спілкування з Денницею (сатаною), і я ж спілкуюся з нею в житті, і зроби висновки, чи змінююся я чи ні. Сам я відчуваю великі зміни у собі.

Як відрізнити просте бажання понюхати від сильного бажання понюхати. Ну, просту думку можна зігнати з голови, а ось сильне бажання, думка, вона просто стоїть у голові, і ніби сам не керуєш собою і йдеш нюхати. Практично завжди відчуваєш, що цю думку на тобі хтось тримає, вважаю, що це робить сатана, хоч не завжди визнається в цьому.

Щоденник №4

Моя доля. Доля наркомана. Я народився 5 червня 1984 р. у Верхотур'ї в сім'ї, яка складається з батьків і старшої сестри. Мої бабуся та дідусь по маминому боці жили в селі, де я провів дуже багато часу свого дитинства. Це були золоті люди, які дуже любили мене і приділяли мені багато уваги. Незабаром дід помер і бабуся залишилася сама. Відносини у неї з моїми батьками просто чудові. А от батькова мати, вона хоч і живе в цьому ж місті, але стосунки з нею порушені, не знаю чому, можливо через її поведінку та пристрасть до алкоголю. Батьків своїх я шкодую через тягар їхньої роботи, складається відчуття, що в цей наш важкий час вони більше ні про що не думають, як про нас із сестрою та про роботу.

Вважаю, що раніше у батьків і були розбіжності, але саме цей лихоліття і мої пороки зблизили їх, як ніколи. Моя погана поведінка на деякий час відтягує від мене батьків, але, не бажаючи це терпіти, змінюєшся і знову завойовуєш прощення батьків та їхнє дуже велике кохання. За кохання, дане мені протягом усього мого життя, я, звичайно, відповідаю взаємністю, я дуже люблю своїх батьків. Батьки ставляться до того, що я став наркоманом, напевно, як і всі батьки наркоманів – звісно негативно. Вони багато розмовляли зі мною, іноді били (напевно, били через безсилля, щось виправити), закривали будинки, відправляли мене з міста до різних лікарень, часто ходив я до церкви, але нічого мені не допомагало. Звичайно, я їх розумію, я теж робив би все можливе і неможливе, щоб уберегти дитину від біди. Зараз, бачачи страждання своїх батьків, я просто ненавиджу себе за те, на що я їх перетворив, мати на нервовому ґрунті в 2 рази схудла, зараз взагалі як дистрофік (дуже струнка), а батько все ходить із хворобою ноги, і часто стало хворіти серце, теж на нервовому ґрунті. Адже якщо згадати дитинство, я навіть мухи не ображав, а зараз з батьками таке творю. Пам'ятаю, жили в

квартирному будинку, і прийшло прибудне кошеня. Маленький, худий. Спочатку просто підгодовував, а потім уже почав умовляти маму взяти його собі, і ось незабаром Васько жив разом із нами. Ну, а людей я пошкодував вперше, напевно, років у 7. У моїх добрих знайомих (родичів), правда ще 2 роки тому померла мати і ось, через час, я намагався в житті їм якось допомагати, чим зацікавити, ні в чому не відмовляти. Зараз, дивлячись на хворих, прокажених сиріт, старих людей, звичайно бездомних тварин, мені всіх їх шкода і не просто шкода, а шкода до сліз. І ось зараз навіть пишу, уявляю їх усіх, і хочеться плакати. У 15 років я, нарешті, пізнав, що таке кохання. Я вибрав для себе королеву, у нас з нею були казкові стосунки, мені було дуже добре з нею. Я зав'язав нюхати, при ній взагалі не курив, за всю дружбу з нею я один раз накурився і, по-моєму, не пив. Але ось минає час, і я розумію, щоб стосунки залишилися колишніми, нам потрібно на тиждень розлучитися, тому що, з її боку пішли якісь негативні емоції, та й мені якось уже було не так із нею. І я просто перестав їй дзвонити, і ніде не з'являвся. Припинилося спілкування з нею, і знову почав токсикоманити і вже по-великому. Напевно, місяць я приходив додому годинника на 8 – тільки щоб поспати. Потім ненадовго припинив, знав, що Настя, моя єдина зачіпка за нормальне життя.

Але, знаючи її, знаючи її ідеал хлопця, я просто не наважився більше подзвонити їй, і знову нюхав. Моя мати, не бажаючи бачити, як я вмираю (деградує, адже бензин, ах як розщеплює мізки, адже мозок складається з жиру, а що буде, якщо в тарілку з жирною рідиною) капнути краплю бензину, ну, напевно, уявляєш) відправляє мене до лікарні для зняття інтоксикації. Відлежавши тиждень під крапельницею, я знову йду нюхати, але після цього мене мама відвозить уже до обласної психіатричної лікарні, де в мене не знаходять жодних відхилень, і невдовзі виписують. Я знову беруся за своє, ще кілька спроб мама, щоб врятувати мене, водила до о. Веніаміну, висилала з міста, але нічого не допомагало, і я просто радий, що я потрапив до вас у клуб. Дівча та, кажуть, питала про мене, але після приїзду з психлікарні вона навіть не відповіла мені взаємністю на мої спроби заговорити з нею, ну або відповідала так, ніби їй до мене справи немає, так питається, навіщо ж так докладно мною цікавилася, коли я був у лікарнях. От пройшов час, але мене все більше тягне до неї, а її не знаю. Звичайно, мені можна завести іншу, їх багато, які божеволіють, але мені потрібна вона.

Ну, а сенс мого життя, вважаю я – навчитися існувати, народити дітей і не знаю, чому, але здається, що сенс життя полягає в муках, вже настільки звик до них, та й святий Максим теж був мучеником. Зараз, для мене сенс повернути батькам, те здоров'я, яке було в них, дарувати їм радості, порядок у домі і, звичайно, тверезого себе.

Доброго дня, Максе! Спілкування з Денницею (сатаною) ще нікому не принесло щастя. У Біблії сказано (див. 1 послання Івана) Бог є любов. Сатана – це протилежність Богові, отже, сатана – ненависть. Навіщо тобі спілкуватися з ненавистю? Його треба зневажати.

1. Твої думки?
2. Що ти думаєш про створення клубу у Верхотур'ї?
3. Ти писав про Настю. Які зараз у тебе з нею стосунки?
4. Що за ідеал хлопця мав? І чому ти вирішив, що не підходиш до цього ідеалу?
5. Чи читав ти «Долю наркомана»? Напиши свої думки про це. Ти можеш змінити свою долю і Бог допоможе тобі. Я бажаю тобі знайти велике кохання. Чекаю на тебе в клубі. З повагою Саніч.

Привіт, Саніч! Ти маєш рацію, що спілкування з Денницею ще нікому не принесло щастя, але знаєш, спілкуючись з ним досить давно, я практично повністю вивчив його, так само і він мене, і коли мені важко ніхто не може допомогти мені, як він. Ти питаєш: «А Бог?», - так скажу, що Бог Він настільки позитивний, що за Його допомогою я впадаю в депресію через батьків, починаю зриватися, стаю нервовим. Вони повністю не розуміють мене, йдуть проти моєї психології та філософії. Ось тільки постійне спілкування з людьми, які хочуть зав'язати, може допомогти мені. Саме тому Денниця може допомогти мені, і ти, і всі люди з клубу, бо пройшли через це. Щодо презирства Денниці, я просто не можу це робити, адже він навчив мене, як поводитися з людьми та безлічі всього. Ну, а про створення клубу, поки що навіть соромно говорити, що я хочу створити його, бо я неодноразово зривався. А щоб бути відповідальним, потрібно бути взірцем для людей, які бажають позбутися наркоманії.

З Настею я не зустрічався, і стосунки у нас, як і раніше, залишилися тими ж. Раніше, коли я не займався наркотиками, я був у неї ідеалом. Зараз я наркоман, а вона чиста і знаючи її, вона просто не захоче спілкуватися зі мною. І ось завдяки тому, що Денниця навчив мене вивчати людей, дивитися крізь них, я, подивившись на неї, побачив, що їй подобається (дуже подобається) інший хлопець. У нас був день міста, і вона познайомилася з цим хлопцем (він звідкись приїхав), і видно було, що він її зачарував (навіть я вважаю, що хлопець воістину класний у всіх сенсах цього слова). Сьогодні ж я до 21 години дотримувався суворого посту, але я ще занадто досвідчений, щоб зуміти дотримуватися його з гідністю. Докори совісті за минуле життя починають зникати, але все ж таки ніколи не забути, скільки горя я приніс оточуючим. Хочу сповідатися, але нечисті сили тримають мене і не допускають до храму, ну а щодо покаяння, то я каюся майже кожен день, розмовляючи з Богом у молитві. Духовна робота над собою - я вважаю це виявити бажання писати щоденник, ходити в клуб, молитися, більше читати літератури і, звичайно, Біблію.

Привіт Макс! Коли ми помremo, а я вже живу так, ніби помер, чи прагну цього. Отож, коли ми помremo, ми підемо до тих людей, які були дороги на цій Землі. І ти теж їх шукатимеш. І ось Пекло – це життя без друзів та коханих.

2. Твої думки?

3. У чому значення притчі №7? «Якщо навіть я і зірвусь, у чому я сумніваюся, я все одно буду тверезим» - ось приблизно так ти мав би написати в щоденнику №7. Як зрозумів?

4. Нагадай мені, щоб я приніс тобі книгу «Розірвання шлюбу» К.С. Льюїса. Давай у суботу з тобою сходимо на сповідь до священника Олега Вохмяніна. Удачі, Санич.

Привіт Санич! Так, Саниче, на небесах ми зустрінемося зі своїми близькими, але ж не виключено, що хтось із моїх близьких буде не вартий Раю і перебуватиме в пеклі. Ну, а якщо ж я таки потраплю в пекло, то там у мене будуть свої брати (друзі) – такі ж, як і я та Денниця, який, як я вже писав батько, брат, друг, вчитель тощо. І навіть якщо я туди потраплю, тобто дорога, дорога, щоб потрапити до раю. Санич, як я можу написати, що навіть якщо я й зірвусь, – якщо я вже зірвався, і що я буду тверезим – адже це не так – звичайно на майбутнє у мене думки тверезі як ніколи, але після зриву мені було тяжко три дні, а потім депресія, досить велика. Звичайно, я міг написати так для мого настрою та просто забути про цей зрив. На рахунок книги я нагадаю, і звичайно дуже хотілося б сходити на сповідь.

Привіт Макс! Ти пишеш, що є дорога назад до Раю. Але в тому світі вибір уже зроблено, і якщо ти його робиш добровільно, ти сам прирікаєш себе на муки. Пекло – це небажання Раю.

1. Твої думки?

2. Чи залишилася в тебе образа на батька? Мати? У нас є щоденник, присвячений матері. Ти його напиши, потім зроби копію і відправь їй.

3. Як зрозумів? Ти пишеш, що в тебе у світі сатани є друзі. А серед наркоманів, які коляться, у тебе є друзі? Там у світі сатани лише ілюзія дружби, це як дружба зі злодієм у законі. Ти хочеш мати таких друзів? За програмою працєю. У тебе йде зміна свідомості. Ти чесний та відкритий. Цим користується світ. Будь обережний. Не вір нікому на тому світі, навіть самому Христові.

4. Як зрозумів? Успіхів. Санич.

Щоденник №9.

Найстрашніші дні при вживанні наркотиків.

При вживанні наркотиків я б відзначив три найстрашніші дні. Всі вони були після досить багато часу вдихання. Першого дня вибухнув батько, який, напевно, нічого не робив місяців 9, він просто говорив словами чи не випускав із дому. Ну, ось я прошу у батьків вибачення і йду гуляти, і тут же навіюється думка потоксикоманити. Я роблю це до півночі та тоді приходжу додому. Відразу помічаю, що батько в мене підданий, трошки підданий, а в цьому стані він завжди буває дуже злий і нервовий – напевно, бо не наздоганяє. І він починає кричати, дуже сильно лаятися, і я навіть сказав би не бити, а бити. Але, я його за це не звинувачую, адже проносити в собі такий тягар 9 місяців, на мою думку, це виправдовує зроблене ним по відношенню до мене. Як тільки я увійшов у

двері, він ударив мене по голові кілька разів – після кожного удару я був у нокауті і падав на підлогу, вставав і знову батьковий кулак, який такий здоровий, що деякі люди дивуються його величині. У мене виступають сльози – всіляко починаю вмовляти його, щоб він цього не робив, але його було не зупинити, я волав від болю, я кидався від нього по всьому будинку, я був в істеричі, якої ще не було в моєму житті. Було всяке відчуття, що клітини мого обличчя відмирають, хотілося просто здерти його з себе, було відчуття, ніби в ньому (особі) повно всяких комашок. Але, як не дивно, мати в цей день була на моїй стороні і намагалася якось допомогти, але зупинити батька було неможливо. Мама намочила рушник холодною водою, приклала до мого відмираючого обличчя, дала заспокійливе і почала відволікати від батьківського тиску словами, я намагався повністю розповісти їй про все, бо відчував, як це заспокоює. Але тут у кімнату знову заходив батько і брався за своє, і я вирішив, що більше не хочу цього терпіти, і попрямував до дверей, щоб залізти на горище і повіситися. Вже вийшов на ганок з точним наміром зробити це, але тут знову мама впала мені в ноги, схопилася і не відпускала їх, я спробував протягнути її, щоб вона відчепилася, але вона в цей момент зібрала, напевно, всі свої сили і тримала мене. Зрозумівши, що мені нікуди не втекти, я пообіцяв їй, що якщо вона відпустить, я піду додому. Я зробив це, швидко заліз на ліжко, під ковдру, потім ще трохи поспілкувався з мамою (батько вже не підходив, але хоч щось бурмотів на кухні на мою адресу), потім почали діяти пігулки (заспокійливі). Я побажав мамі добраніч, відвернувся до стінки і намагався заснути. Мене ще довго трясло, я все ще хникав, обмірковуючи те, що сталося, і заснув. Другий день був схожий на цей, але тут на мене напали вже втретє, усією сім'єю, після чого я довго втихомирювався, т.к. це було вдень. А третій – він був майже як перший, але тут уже була не в собі мати. Ми з нею дуже сварилися, я розмовляв з нею з такою нахабною пикою і не ставив тоді її взагалі ні в що, я навіть, напевно, забув, що вона моя мати. Звичайно, я знову був в істеричі, хоч і не такої сильної, як було в тих двох випадках, але все ж таки. Знову я захотів покинути будинок, але мати не випускала мене і стояла, як гора, перед дверима, тоді я взяв і штовхнув її, хотів виштовхнути її на вулицю, і тут у неї сталося божевілля - настільки я довів її. Вона бігала за мною домом, кажучи: «Що захотів надвір мене виштовхнути!» Мені набридло це слухати, я говорю: «Так». І вона без одягу в одних шкарпетках виходить і прощається зі мною. Але настільки мені тоді було байдуже, я ще словами якось відправив її. Вона пішла, я почав приходити до тями і обмірковувати, що я зробив і, коли мої думки ніби протверезіли, я зрозумів, що я наробив. Теж не одягаючись, я вискакую надвір і бачу, що мама лежить у кучугурі і плаче, я попросив її увійти до будинку, т.к. вона була майже роздягнена - адже вже готувалася спати. Але вона попросила залишити її. Тоді я взяв її на руки і відніс на ліжко. Вона потім ще довго рвалася на вулицю, але я забрав у неї ключ. Але через деякий час вона таки лягла, але безперервно повторювала: «Бензиновий нюхач», «Нюхач бензиновий» – ніби вона збожеволіла, я пішов з цієї кімнати, вона ще довго це говорила – намагалася голосніше, щоб я чув і в іншій кімнаті. Але я зачинив двері, уперся в подушку і заснув. Це все було, як пекло – навіть гірше і ось ти Саніч кажеш, що «біси» нічого не можуть зробити зі мною, а це відбувалося тоді, коли я йшов повністю проти них, бився з ними, якось це, може бути, припинувало їх з їхньої погляд тощо. Звичайно, вранці ставало легше, але все ж таки батьки тиснули як мінімум ще 2-3 дні. Мені навіть підказали психологію батьків – ці самі «Файонуфі Фспфабало», що 3 дні дуже важко, а через 7 днів, якщо все добре, вони прощають тебе. Я почав спостерігати, і це насправді виявилось так. І навіть ці страшні дні не зупинили мене, тоді це був мені день трохи важче, ніж інші, т.к. дні при вживанні наркотиків були всі страшні.

Привіт, Саніч! Т.к. той зошит майже закінчився, то на твої запитання я відповім у цьому зошиті. Ти говориш про Рай і пекло – звичайно, для багатьох простих людей дорога до Раю відкрита, але візьмемо за приклад мене чи Денніцу. Мене будучи наркоманом і тим, хто прийняв сатанинську віру, раптом нам не сподобалася обстановка в пеклі, і ми вирішили перейти в Рай. І вийде те саме, що двох собак кинути в закриті приміщення з кішками - уявляєте, що буде. Я помер, іде в мене суд, я хочу в рай, але я недостойний його, я собака, який кидатиметься на кішок, і я потрапляю в пекло.

Щодо батька – образи у мене ніякої, я також люблю і поважаю його. У тому, що він так вчинив, винен лише я. Я просто дивувався, як він стільки часу носив це в собі. По ньому було видно щоразу, що він сердиться, але не обрушується на мене. Та він і розуміє мене

більше за матір. Адже коли він частенько випивав, мати теж обрушувалася на нього з докорами, нерідко лізла в бійку, якщо мене не було вдома, то це був кошмар. Та навіть і мені не вдавалося заспокоїти себе, як згадаю ці бійки, лайку, ще в дитинстві, років у 6-7, я стрибав між ними, плачучи, перебуваючи в істеричі, кричачи «Мамо!», «Тату!», але вони продовжували лаятись, поки самим це не набридало. І, згадуючи своє дитинство, я міг би сміливо сказати, що моє дитинство було краще, ніж в інших і набагато цікавіше, якби викреслити ці епізоди, але навіть без цих лайок я міг би перетворитися на лошка, т.к. у мене все було б добре, і я просто був би розпещений. І зараз, згадуючи ті лайки найсильніші, я впевнений і можу сказати, що в ці моменти сам сатана був присутній у моєму домі, і так би мовити, вже тоді розпочинав мою підготовку. Ти кажеш, що в тому світі у сатани лише ілюзія дружби. Але, на мою думку, писав уже, що «ФФ» це самі, не ілюзорні, а насправді і, якщо я увійду повністю до їхніх лав, то я буду членом їхньої сім'ї, це також, як святі, не треба ставити занепалих настільки низько. Серед друзів є дві людини, які коляться.

А знаєш Санич, ти запитуєш, чи хочу я мати друзів, таких як «ФФ» – та хотів би і це може стати в нагоді в моєму існуванні і взагалі, навіть якщо розставляти всі крапки над «і» – то я один з них, т.е. до нас виховали практично однаково.

Так Санич, я чесний і відкритий. Але щоб приховувати свої думки, треба ходити по землі, і не про себе думати, т.к. будь-хто, кому треба буде мати на увазі підготовлених, він прочитає мої думки. Він дасть їм початок шляхом накладання і зробить так, щоб я не заважав їм бути в моїй голові, адже, як я вже казав, у тому світі можливо все. А твої слова «не вір нікому, навіть Ісусу Христу» – це не твої слова – це хтось інший казав тобі або, можливо, ти думаєш, що сатана чи біси будуть перетворюватися на нього. Так скажу тобі, що Бог заборонив їм це робити за мене. Сатана перетворився на Ісуса Христа, але за манерами можна було визначити, що це не Христос, і Бог сказав йому: Ти знову взявся за своє? І була накладена заборона на це діяння сатани по відношенню до мене.

Навіть пам'ятають такі слова Отця до Сина: Ти знову зійшов на землю? А Ісус каже: «Якщо не я, то хтось інший зробив би це в моєму вигляді, а я цього не хочу». І отже, Санич, Христу я маю вірити, т.к. Він є світло.

Анкета токсикоману

1. Ім'я, вік, склад сім'ї.
2. Загальний стаж вживання токсичних речовин?
3. Частота вживання (щодня, двічі на тиждень, на місяць тощо)
4. Кількість (грами, літри) і склад токсичних речовин, що вдихаються (бензин, клей і т.д.).
5. Захворювання, набуті внаслідок вживання токсичних речовин?
6. Моє ставлення до токсикоманів, коли я сам/а не «пихав/ла»?
7. Чи намагався я сам/а кинути токсикоманити? Причини невдач?
8. Мотиви звернення до нас по допомогу? (за власним бажанням, під натиском батьків, близьких...)
9. Що бачу позитивного в токсикоманії?
10. Моя думка про негативні наслідки токсикоманії для самого себе, для батьків, близьких, суспільства?
11. Як я вважаю, навіщо я вдихаю токсичні речовини?
12. Додаткові відомості про себе, які, на мою думку, можуть надати мені ефективнішу допомогу.

* Кінець першої частини, див. продовження в дн №44, частина друга.

(Заповнюється перед сном)

Увага: обов'язковий щоденник заповнюється 21 день поспіль, далі 7 через день, 7 через два дні, 7 через три дні, 7 через чотири дні або за графіком, встановленим інструктором.

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника
2. Моє ставлення до токсичних речовин? До бензину, клею тощо?
3. Моє ставлення до пропозиції «пихати»? Конкретно, що я робитиму і як вчиню, якщо мені знайомі запропонують подихати?
4. Моє ставлення до тих, хто мені пропонує «пихати»?
5. Мої думки, які допомагають мені бути тверезим?
6. Моє ставлення до тютюну?
7. Моє ставлення до алкоголю? (До пива, вина, горілки)
8. Моє ставлення до інших наркотиків?
9. Опиши вчинок, зроблений тобою в минулому, за який тобі досі соромно.
10. Чи були в мене сьогодні думки «пихати»? Мої дії при приході цих думок?
11. У чому виявляється фізична потреба у прийнятті токсичних речовин?
12. Мій детальний розпорядок дня на завтра (завтра я стану в...).
13. На який час я вирішив відмовитися від вдихання токсичних речовин? Трави? Спиртного? Інші наркотики?
14. Мій настрій на тверезість на завтра (на наступну добу).
15. Напиши формулу настрою.

Я (твоє дитяче ім'я + ПІБ повністю, наприклад, Я (Андрійка) Петров Андрій Іванович) з радістю відмовляюся «пихати», пити спиртне, курити і вживати наркотики.

Можеш вигадати свою власну формулу настрою. Формулу пиши кілька разів, скільки вважаєш за потрібне, після написання формул необхідно відразу лягти спати з думкою: завтра я не «пихаю!»

Горілка і трава не змогли, А ГЕРОЇН УБИВ МОЮ ЛЮБОВ.

Привіт усім, хто читає цей лист. Мене звуть Слава. Пишу із зони, куди потрапив із однієї причини – наркотики. Нещодавно прочитав "Долю наркомана", мене вона дуже зацікавила, і я вирішив написати вам. Трохи про себе. Я народився в Єкатеринбурзі 13 травня 1975 року, закінчивши 9 класів, пішов на завод, де працювали мої батьки. Там з'явилися знайомі, з якими я вперше покурих траву, через пару років вони стали поколюватися «ханкою» і пропонували мені на кшталт: «На, спробуй, це круто!» Але я відповідав, що краще курну чи горілки накачати. У 1994 році я пішов до армії, служив у будбаті, ось там і вмазався вперше, ще будучи «духом». Пацани їздили закопувати дві машини списаного промедулу, ось вони й привезли його непомірно. Кинув я просто, навіть самому зараз важко віритись. У мене залишалися останні сім ампул, я їх узяв у руки, і сказав своєму другові, що зав'язую, і кинув їх у стіну, вони розбилися, і після цього я не коловся навіть тоді, коли мене поставили на посаду санінструктора, потім старшини і пізніше. фельдшером санчастини. Уявляєте, наркомана у санчастині? Я мав нагоду вколотися будь-що, але так не коловся до дембелю. 1996 року в травні я повернувся з армії. За ці 2 роки багато що змінилося. Молодшого брата посадили, сестра одружилася, а старший брат за цей час зайнявся бізнесом, і це у нього не погано виходило. Він мені допоміг влитися у суспільство, влаштував мене поряд із собою, дав мені можливість заробляти гроші, причому не погані гроші. Восени 1996 року я вже мав свою машину та величезні перспективи на майбутнє. Цієї ж осені я познайомився з дівчиною, її звали Юля, і я закохався і покохав її.

* Див. щоденники з 1-50 у програмі з позбавлення від наркоманії. Спочатку відповідай на запитання щоденника № 1, 2, 3 і т.д., потім питання обов'язкового щоденника токсикоману (стор. 42) і далі формули настрою (п. № 15).

Їй тоді було 16 років, а мені 21. Ми почали зустрічатися, гуляти, нам було добре разом, наші почуття були взаємними. 1997 року я купив однокімнатну квартиру, і за згодою її мами ми стали жити разом. Іноді відвідували її маму, іноді вона приходила до нас у гості. Все було добре, пройшло 2 роки. Її любов до мене почала слабшати, і я це помітив. Я вирішив з нею поговорити, і під час розмови з'ясував, що вона закохалася в іншого. Я з

нею поговорив, і ми вирішили на цьому розійтися, але залишитися хорошими друзями. Мені, звичайно, не легко було приймати таке рішення, адже я її любив, і мені було боляче усвідомлювати, що між нами все скінчено. Загалом, ми розлучилися, і щоб заглушити цей біль, я став з друзями якомога частіше їздити на дискотеки, всякі пікніки, але мені не вистачало її. Я постійно почав пити, куритись, але це не допомагало її забути. І одного чудового дня, на дискотеці мені запропонували «нюхнути» героїну. Я подумав «нюхнути не вмазатись» і нюхнув, мені стало добре, а Юлька стала мені байдужа. Отже, я почав глушити спогади про неї, я почав нюхати порошок щодня і гроші мені це дозволяли. Потім почав колотися, життя стало в чорно-білих тонах, щодня одне й таке й так 3 роки, 3 роки, як один день. Мене намагався зупинити мій старший брат, витягти з цієї розпусти, але я до нього не прислухався.

Зрештою він просто махнув на мене рукою. Ставлення старих друзів до мене різко змінилося, вони забули мене, і я їх забув. Я забув Юльку, я заглушив свою любов до неї. Але якою ціною! Ось Санич, зараз я тут. У чомусь я навіть радий, що я тут опинився, далеко від усього, що затуманює наш розум. Мене не кумарить, тому мені не треба шукати дозу, мої думки чисті, і я задоволений цим. В мені знову прокинулося почуття любові, забуте почуття. Я згадав Юльку, моя любов сильна до неї, хоч вона і нерозділене, зараз вона дорога людина моєму серцю і спогади про неї мені приємні. Сподіваюся, що вона справді закохалася та щаслива, чого їй щиро бажаю. Впевнений, що я знайду свою кохану.

Ще я дізнався, що у вашому клубі були хлопець з дівчиськом, які шалено покохали один одного. Вона сказала, що заражена, і хлопець вирішив заразитися від неї. Я присвятив їм вірші.

БІЛЬ НА ДВОХ - ОДНА.

Не треба слів, я так все знаю
Любов моя до тебе сильна
Кохана! Тебе без слів я розумію.
Я розумію, ти хвора.
Ти не хвилюйся, я з тобою буду,
З тобою мені дано самою долею
Пройти тих випробувань купу.
Любити тебе та бути з тобою.
Зрозумій! Я не можу змиритися,
Змиритись з тим, що я здоровий, а ти хвора.
Я заражусь, і разом ми лікуватимемося.
Я поділю з тобою біль, біль на двох – один.
Біль на двох – один, нам буде легше.
Нам буде легше це все перенести,
Візьмемося за руки з тобою, міцніше
Ми разом зможемо це все пройти.
Ми зможемо все пройти, повір
Кохання одне до одного нас врятує.
Ми не загинемо від втрат
Нас просто ангел білокрилий – у небо віднесе!

З повагою Слава.

624391, м. Верхотур'я, вул. Свободи 22,
УЩ 349/53, загін № 8. Коршунов Слава.